

1.tēma 4. juliņā, 2026

PĀVILA SLUDINĀŠANA KORINTĀ

"Bet naktī Tas
Kungs parādībā
Pāvilam sacīja:
"Nebīsties, bet
runā un neciet
klusu. Jo Es
Esmu ar tevi!
Neviens necelsies
pret tevi, lai
darītu tev ļaunu,
jo Man ir daudz
ļaužu šinī
pilsētā""
(Ap,d. 18:9.10)

Pēc vēstules romiešiem vēstules korintiešiem ir garākās vēstules, ko sarakstījis Pāvils.

Abas saglabājušās vēstules tika uzrakstītas ar pāris nedēļu starpību. Tajās atrodami praktiski padomi, kā risināt sarežģītas situācijas, kas rodas brāļu savstarpējās attiecībās.

Lai pareizi izprastu šo vēstījumu, vispirms mums jāiepazīst konteksts, kādā tie tika uzrakstīti.

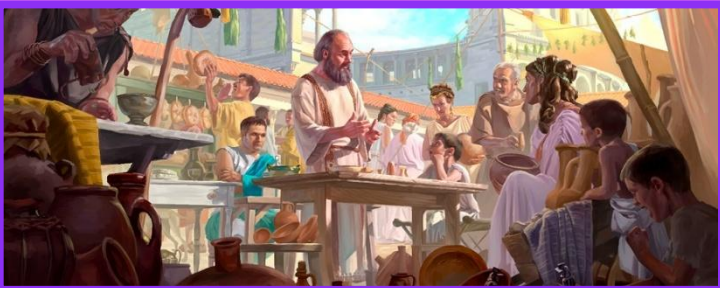
Pāvila aicinājums

Ceļojums uz Korintu

Korintas pilsēta

Korintieši

Vēstules korintiešiem

PAVILA AICINĀJUMS

“Pāvils, apustulis, ne cilvēku sūtīts, nedz kāda cilvēka, bet Jēzus Kristus iecelts un Dieva Tēva, kas Viņu uzmodinājis no mirušajiem” (Gatīešiem 1:1)

Papildus divpadsmit Jēzus izraudzītajiem apustuļiem Bībele min arī citus apustuļus, piemēram, Matiju (Ap.d. 1:26), Barnabu (Ap.d. 14:4), Jēkabu un Pāvilu (1. Kor. 15:7–9).

Kā Pāvils kļuva par apustuļi?

Pēc Jēzus izvēles (Gal. 1:1)

Kad viņš tika ievēlēts?

Jau no mātes miesām (Gal. 1:15)

Kad viņu izsauca?

Ceļā uz Damasku (Ap.d. 22:6-7)

Kāds apustulis viņš bija?

No pagāniem (Gal. 2:9)

No brīža, kad viņš tika aicināts, Pāvila dzīve bija vērsta uz Jēzu. Viņš domāja par Jēzu, runāja par Jēzu un visiem stāstīja par Jēzu.

Jau no pirmā brīža, kad Jēzus ieradās Korintā, Viņš bija viņa vēstījuma centrālais elements (1. Kor. 2:2).

CEĻOJUMS UZ KORINTU

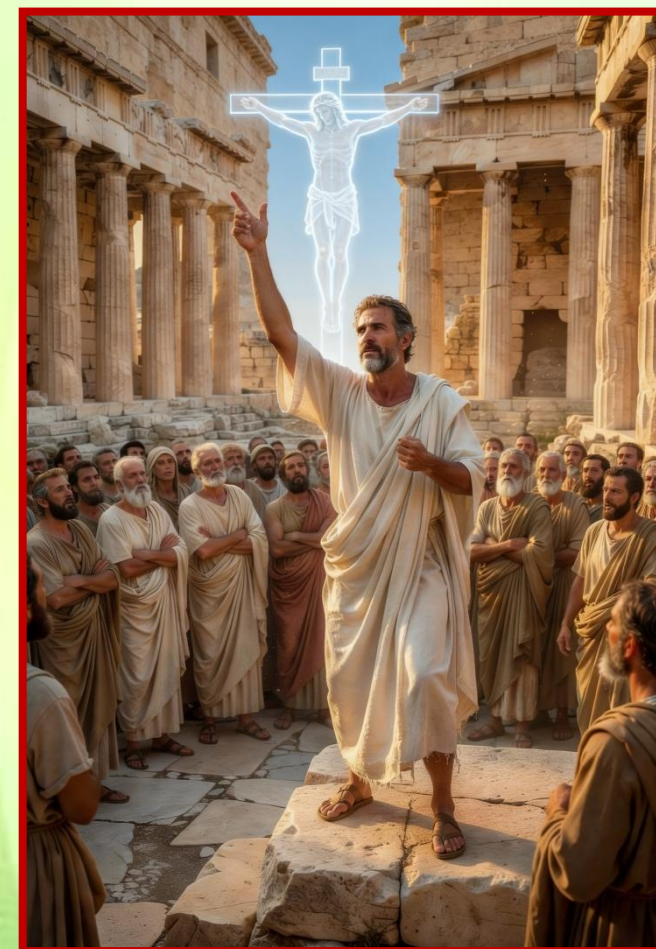
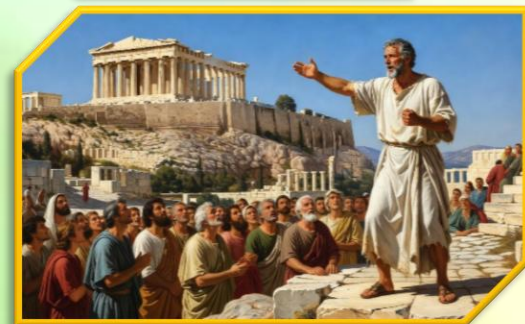
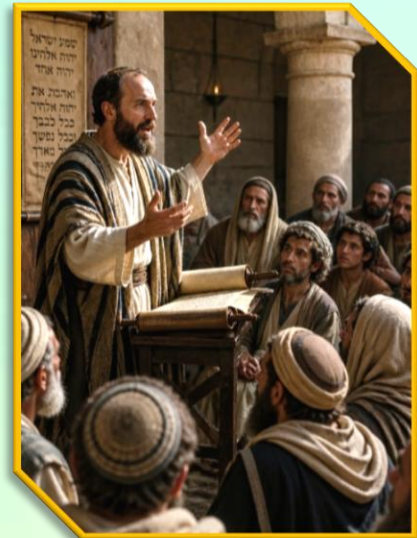
“Pēc tam Pāvils, aizgājis no Atēnām, nonāca Korintā.” (Ap.d.18:1)

Savā otrajā misijas ceļojumā Pāvils Svētā Gara vadīts devās uz Eiropu (Ap.d. 16:6-10). Tur viņš tika izraidīts no Filipiem (Ap.d. 16:12, 38-39), no Tesalonikas (Ap.d. 17:1, 5, 9-10) un no Berejas (Ap.d. 17:13-14).

Atēnās, pēc tam, kad viņš bija sludinājis ebrejiem sinagogā un pagāniem laukumā, viņu uzaicināja sludināt Areopagā (Ap.d. 17:16–21). Pēc daiļrunīgās runas tikai nedaudzi pieņēma Jēzu (Ap.d. 17:34).

Atstājis Atēnas, Pāvils devās uz Korintu un pievienojās Akvilam un Priskillai, ar kuriem kopā nodarbojās ar telšu taisīšanu (Ap.d. 18:1–3).

Kā parasti, viņš sāka sludināt jūdiem sinagogā un pēc tam pagāniem (Ap.d. 18:4–8). Uzturoties Korintā un pēc „vilšanās” Atēnās Pāvils nolēma neizmantot cilvēcisko gudrību, bet sludināt vienīgi „Jēzu Kristu, un to paš krustā sistu” (1. Kor. 2:2).

KORINTAS PILSĒTA

“Patiesībā ir daudz „dievu” un daudz „kungu”” (1.Korintiešiem 8:5b NIV)

Korintu 146. gadā p.m.ē. izpostīja Roma. Vēlāk, 46. gadā p.m.ē., Jūlijs Cēzars uz turieni nosūtīja koloniju, kurā ietilpa veterāni un brīvie. Beidzot, 44. gadā p.m.ē. pilsēta pilnībā atguvās. Kad Pāvils to apmeklēja, tā jau bija nozīmīgs tirdzniecības centrs.

Korintas nozīmīgums slēpās tās atrašanās vietā – Korintas šaurumā, ko apgādāja divas nozīmīgas tirdzniecības ostas: Lekēa Korintas līcī un Kenkreja Saronikas līcī.

Tirdzniecības darījumi Leheo ļāva Pāvilam nodarboties ar telšu ražošanu. Taču Korintas bagātībai (kas sacentās ar Atēnu bagātību) bija vairāki trūkumi.

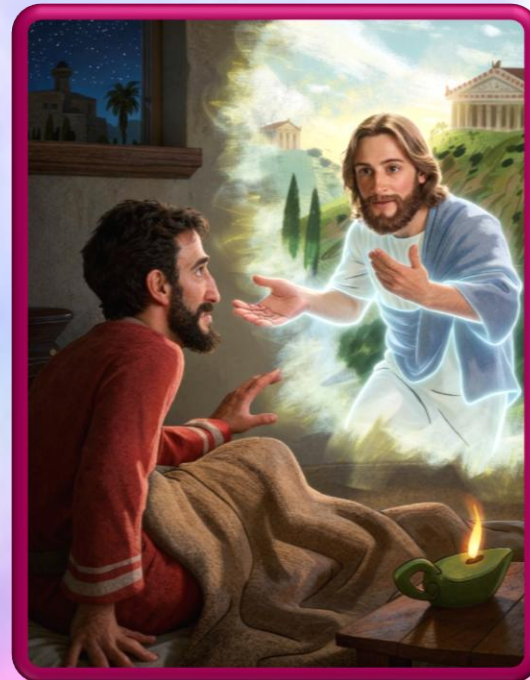

Pilsētu pārņēma elku pielūgšana un seksuālā amorālība, kas iesakņojās arī tās kultūrā. Liela daļa no Pāvila vēstījumiem korintiešiem vērsta uz to, lai izskaustu šīs problēmas, kas sāka ienākt draudzē.

KORINTIEŠI

"Bet naktī Tas Kungs parādībā Pāvilam sacīja: "Nebīsties, bet runā un neciet klusu." (Apustuļu darbi 18:9)

Korintas ebreji noraidīja šo vēsti, tāpēc Pāvils bija spiests pamest sinagogu un sākt pulcēties kopā ar pagāniem mājā, kas atradās blakus sinagogai (Ap.d. 18:4–7).

"Kaut gan Pāvilam Korintā bija zināmi panākumi, [250] tomēr no redzētā un dzirdētā ļaunuma šajā samaitātajā pilsētā tas gandrīz vai zaudēja drosmi.

Pie pagāniem sastaptā netikumība un no jūdiem saņemtie nicinājumi viņā izraisīja lielas dvēseles mokas. Radās šaubas, vai no tāda materiāla vispār ir iespējams uzcelt draudzi." (E.G.V. Ap.d, 203. lpp.).

Tad Jēzus parādījās nakts redzējumā, lai iedrošinātu Pāvilu turpināt savu darbu korintiešu vidū, apliecinot, ka daudzi pieņems šo vēsti (Ap. d. 18:9–10).

Šis vīzijas iedvesmots, Pāvils palika Korintā pusotru gadu (Ap. d. 18:11). Beidzot jūdi Pāvilu nodeva tiesai (Ap.d. 18:12–13). Kad viņš atstāja Korintu, tur jau bija izveidojusies nozīmīga draudze (Ap.d. 18:18).

VĒSTULES KORINTIEŠIEM

“Jo man par jums, mani brāļi, ir pienākušas ziņas no Hloes nama ļaudīm, ka jūsu starpā ir ķildas” (1. Korintiešiem 1:11)

1. Korintiešiem 1-6

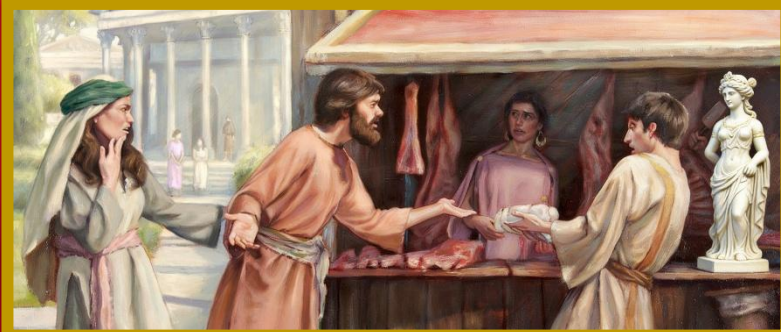
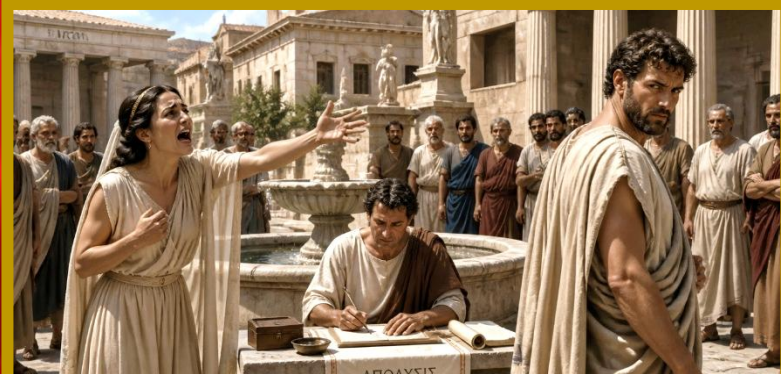
Pēc tam, kad Klēa viņam bija pastāstījusi par dažādām problēmām draudzē, Pāvils viņus brīdināja par: frakcijām; seksuālo amorālumu; strīdiem; un prostitūciju.

1. Korintiešiem 7-16

Kloes ģimene viņam nodeva arī vēstuli ar vairākiem jautājumiem no draudzes par tēmām, uz kurām Pāvils atbildēja: laulība, šķiršanās, celibāts, elkiem upurēta pārtika, uzvedība dievkalpojumā, garīgo dāvanu izmantošana un augšāmcelšanās.

2. Korintiešiem

Tā ir otrā saglabājusies vēstule, lai gan Pāvils uzrakstīja vēl dažas (iespējams, pirms abām saglabājušajām un / vai laika posmā starp tām). Tajā viņš slavē korintiešus par to, kā tie bija atrisinājuši dažas problēmas, taču mudina viņus skatīties uz pasauli caur evaņģēlija prizmu, izvairoties no apkārtējās kultūras ietekmes.

“Dieva vēstneši lielajās pilsētās nedrīkst kļūt mazdūšīgi, redzot ļaunumu, netaisnību un izvirtību, ar ko tiem jāstājas, cenšoties pasludināt priecīgo glābšanas vēsti. Kungs ikvienu tādu strādnieku grib uzmundrināt ar tiem pašiem vārdiem, kā Viņš uzrunāja apustuļus Pāvilu ļaunajā Korintā: "Nebīsties, bet runā un neciet klusu. Jo Es Esmu ar tevi! Neviens necelsies pret tevi, lai darītu tev ļaunu, jo Man ir daudz ļaunu šajā pilsētā." (Ap. d. 18:9,10) [...] Katrā pilsētā, kaut arī tā pārpilna pārkāpumiem un noziegumiem, ir daudzi, kuri, pienācīgi tos apmācot, kļūs par Jēzus sekotājiem. Tādā veidā ar pestīšanas vēsti var aizsniegt tūkstošus un tos pievērst Kristum, lai tie Viņu uzņemtu kā savu personīgo Pestītāju.”